

לא ירוץ בתחרויות הרישמיות של המכביה, כדי שלא יגזול מהם מדליית זהב. וכך הוא רק רץ בקביצת ראווה.

עם זאת רץ ביקורו של הקנדי הממושקף (הרץ הישראלי יאיר פנטילט: "הדבר היחיד המשותף לשנינו הם המשקפיים.") בחינת חוויה לחובבי הספורט בישראל. היתה זו אחת הפעמים הנדירות שספורטאי בעל-שם עולמי ביקר במדינה.

איך הגיע קרוטרס להישגיו? סיפר הוא לכתב "העולם הזה":
התחלה היתה קשה. נוצחתי תמיד. לרוץ זה דבר קשה מאוד וצריך להתאמן ללא הרף. עכשיו אני מתאמן פעמיים-שלוש ביום. בבוקר ובערב.

בסתיו אני בדרך כלל מתאמן בריצות ארוכות כדי להעלות את הכושר. אחר כך אני עובר להתאמן בספרינטים קצרים, כך שבקיץ אני נמצא בשיא הכושר שלי. אני מתייחס לריצה של 800 המטרים כאילו היתה מורכבת מריצות בודדות של 100. ואני מתרגל כל קטע לחוד.

התוצאה הטובה ביותר שלי ב-800 מטרים היא: 1:45.6. באוניברסיאדה, בה רצתי שלו-

רן קרוטרס
כל קטע לחוד

שה ימים רצופים, השגתי 1:47.7. אני חושב שהגבול אצלי אני יכול להגיע, אם אתאמן בתנאים הטובים ביותר, הוא 1:42. אבל אני לא חושב שאעשה זאת אי פעם.

אני עצלן באופי, ולכן בדרך כלל אני רץ שלושה רבעים מהמרוץ מאחורי הרצים האחרים, ורק ברבע האחרון אני משיג אותם.

אני נהנה מהריצה, ואני ארוץ כל עוד אהנה מכך. אני חושב שאדם העוסק בספורט יש לו יתרון גדול על האחרים. הוא פשוט חי חיים יותר מלאים.

יש רצים שלאחר שהם מפסידים הם מפסיקים לרוץ. האלוף האירי רון דילני, למשל, נוצח פעם על-ידי במירוץ שליחים, באולם סגור, ומאז הוא לא רץ יותר. זו תוצאה של חינוך גרוע. לנצח יכול כל אחד, להפסיק צריך לדעת.

גם אני מפסיק לפעמים. רצתי פעם במירוץ שליחים בניו-יורק. הגעתי למקום רק ביום הריצה ולא הספקתי להכיר את שאר הרצים. קיבלתי את המקל ועברתי את כל הרצים האחרים. לפתע לא ידעתי למי לתת אותו. זה היה די לא נעים. נסיתי לתת את המקל לרץ אחר, אך הוא לא רצה לקחת אותו. כשגיליתי לבסוף למי אני צריך לתת אותו, היה כבר מאוחר. הגענו אחרונים.

כדורגל
נוק-אאוט למאמן

הידיעה היתה מהממת. מאמן הנבחרת הל-אומית הישראלית מילובאן ציריךי נענש באיסור פעילות ספורטיבית על-ידי ועדת המשמעת של התאחדות הכדורגל של יוגוסלביה. הטענה: קבוצתו של ציריךי זכתה

המכביה

בודדם באיצטדיון

המכביה השביעית של ישראל נסתיימה. כתבי הספורט של העיתונות היומית נשמו לרווחה, לאחר שבוע של חוסר שינה.

אלא בעוד שהספורטאים הישראלים עשו הכל כדי להצליח, ולפעמים אף הצליחו בכך, הרי הראוי המארגנים כי רמתם נמוכה מזו של הספורטאים.

בבריכת השחיה גלית, שהושלמה רק ברגע האחרון, התפוצצו הצינורות ולא היתה אפשרות להחליף את המים. בשעת תחרויות האיגרוף העלה ראש אגף הספורט של המכביה שמואל שומכר את חמת העיתונאים, גירשם מהזירה.

השיא אירע ביום הראשון השבוע: הסיפורטאים האמריקאים, לאחר שניצחו כרגיל במרבית התחרויות באיצטדיון הרמת-גני, גילו לפתע כי נשארו בודדים במיגרש. איש לא חשב על כך, כי עליהם להגיע לכפר המכביה. טלפונים לכפר המכביה, הבטחות ושקרים, ולאחר שעתיים של המתנה נגאלו האמריקאים הזועמים.

אין מוט בישראל. האתלט הישראלי חנן פרנקל נקרא לשירות-מילואים בדיוק לפני התחרויות. התוצאה: ירידה ניכרת בכושרו, אי שבידת השיא הישראלי בקרב עשור.

האצנית דבורה טרנר זכתה לשאת את לפיד המכביה בטכס הפתיחה, לאחר שהמי ארגנים הודיעו כי הגשימה את האידיאלים של המכביה, עלתה לארץ מברזיל. ההודעה לא הפריעה לטרנר לרוץ במרוץ השליחות של 100X4 מטרים בשם בריטניה דווקא. טרנר: "בארץ לא הייתי דרושה בנבחרת, אז למה שלא ארוץ בשם בריטניה?"

עובדה אחרת היתה אופיינית למצבו של הספורט בישראל: הקופץ הישראלי במוט במכביה הקודמת, יצחק לוי מניר אליהו, קפץ אז 3.70 מטר. קופץ אמריקאי השיג אז את אותה התוצאה. השבוע קפץ איציק לוי רק 3.30 מטר, בעוד שהאמריקאי קפץ מחוץ לתחרות 4.90 מטר. האמריקאי היה גם היחידי שקפץ עם מוט פיברגלס, המ-קובל בעולם כולו כחיוני לקופצים לגובה. בישראל כולה אין אפילו מוט פיברגלס אחד.

המקל הנודד

איך נהיה אדם לרץ הטוב ביותר בעולם למרחק של 800 מטרים?

כיצד זוכים במדליית כסף באולימפיאדה? פשוט מאוד. אם אתה הכי נמוך בכיתה, ואינך יכול להשתתף באף קבוצת כדורגל, כדורסל או בייסבול, אין לך ברירה אלא להתרכז בריצות; אחרי שהחלטת, ההמשך כבר הרבה יותר קל והסוף ברור.

בהערצה ובקנאה. ביל קרוטרס מקנדה היה הילד הכי נמוך בכיתתו. בגיל ארבע-עשרה היה גובהו מטר וחצי. לא קיבלו אותו לשום ענף ספורט קבוצתי, והוא הח-ליט להתחיל להתאמן בריצה.

- 1958 — אליפות מונטריאול בריצה,
- 1959 — אליפות קנדה בריצה למרחק של 400 מטר,
- 1960 — ביל נח קצת ולא נסע למשחקים האולימפיים ברומא,
- 1962 — רץ בפעם הראשונה 800 מטר בפחות משתי דקות,
- 1963 — השתתף באליפות אמריקה בריצה למרחק של 880 יארד, שבר את השיא האמריקאי בריצה זו וקבע בה את הזמן המהיר ביותר של אותה השנה,
- 1964 — זכה במדליית כסף באו-לימפיאדה בטוקיו,
- 1965 — הרץ המהיר ביותר בעולם למרחק של 800 מטר.

קרוטרס (24) מחייך. הוא רגיל כבר לכך שאנשים יסתכלו עליו בהערצה ובקנאה. סוף סוף מגיע לו ליהנות קצת, כי להיות אלוף ריצה זה לא דבר קל.

מכל שלל אלופי הספורט שהבטיחו מארגני המכביה השביעית, היה קרוטרס ההבטחה היחידה שנתמלאה. הוא הגיע לישראל לאחר שיחודי קנדה מימנו את השתתפותו באוני-ברסיאדה שנערכה בבדופשט, אלא שהיהודים התנו תנאי לעורחם: השתתפות במכביה. אלא שהיה פגם אחד בתכניתיהם של המארגנים. הם לא חשבו על מי שירוצ עם קרוטרס. כלל ראשון בכל תחרות ספורטיבית הוא, שכדי להשיג תוצאה טובה חייב רץ לרוץ עם רצים מעולים.

האמריקאים הפעילו לחץ כדי שקרוטרס

גמנסיה עיונית

בגרות
בחינות מוקדמות

ת"א, בן-יהודה 26
חיפה, הרצל 44

הרשמת בוגרי ח', ט', י', י"א
לכתות ט', י', י"א, י"ב
בשעות 8-5; 12-9
הרשמה גם לקורסי ערב

עכניקום

טכנאות
בין מכונות

ת"א, בן-יהודה 26
חיפה, הרצל 44

הרשמת בוגרי ח', ט', י', י"א
לכתות ט', י', י"א, י"ב
בשעות 8-5; 12-9
הרשמה גם לקורסי ערב

עכניקום

גרפיקה
ציור ופיסול

ת"א, בן-יהודה 26
חיפה, הרצל 44

הרשמת בוגרי ח'-ט'
לכתות שנתיות ודרשנות
בשעות 8-5; 12-9
הרשמה גם לקורסי ערב

חליפות הריון
בגדים איחוד

ת"א שדר חסדיק 19
אולובוס 62 25 19 12

"אולפן גרג" (GREGG)
בהנהלת חיים בר-קמא
פוחת השבוע (נמנר 21.9)
בחיפה ובתל-אביב
קורס ערב
(שעתיים פעמיים בשבוע) ל-

קצרות

עברית ו/או אנגלית
ההצלחה מובטחת! הירשמו מיד:
ת"א: רח' גורדון 5 (טל. 236209)
חיפה: ב"ס "במעלה".

החתונה...

כל חתונה עולה סכום כסף נכבד. עיני כל האורחים בליל החתונה מופ-נות אל הכלה, בהוספת הכלה בליל החתונה קובעת השמלה.
כלה! הכנסי אלינו ואנו נעזור לך. אנו נתאים לך את השמלה ההולמת אותך. בכל חודש מגיע משלוח חדש של שמלות-כלה וצעפים, שהזמנו ע"י גב' ארנה, מנהלת הסלון, בהיותה כפרים ורומא.

סלון לכלות

"אמבר"
רחוב בן-יהודה 95, תל-אביב

ייעוץ

כירומנט
גלים שאול

רחוב המלך ג'ורג' 33
תל-אביב טל' 226342